

Στίχοι : Μιχάλη Χατζημιχαήλ
Μουσική : Λόλλου Γιωργαλλέτου

Ξυπνούν αβιήν οι χωριανοί
κορού ~~τελεία~~ μας δούσιν
τζι όπου έσιει διυό μες στα στενά
να μαζιατηορούσιν.

OK

OK

Το μεσημέριν πραπατούν
το δείλις συναφέρνουν
μόνον την νύνταν μυρωδιάν
κουτσιήν εν πομ μας, παίρνουν.

Ν' αφήνεις πορομάνιστα
μιαν νύνταν τον οντά σου
τζιαι να ρτω τα μεσάνυχτα
να τζιοιμηθώ μιτά σου.

{Refrain = Επαρδός

Τα μμάδια νύνταν εν ιλειστά
οι γλώσσες ιξαριούσιν
τα φώτα ούλλα εν σβηστά
κορού τζι εθ θα μας δούσιν.

Μ' αν τύσιει τ' αστρον της αβιής
τζιαι δει μας πριν να σβήσει
χαμογελάς του ναινιουρίν
να μεμ μας μολοήσει.

*****

Ἄρνη - Μαριάννη

6

- 1) Αράνη δαι ον φεβαύρια
 Τοιχί χαράκη χλωπός
 και τοις λουσις Τοιχί Σεπτέμβριος - (δις)
 ή άλλος ο παρόπουλος

(Pegy)

Τον Σεπτέμβριο τον νυνιώνταν
 Άρνη Τοιχί Σεπτεμβρίαν - (δις)

Πάντα σειρά Σεπτεμβρίαν

Άρνη Μαρίαννη Λαζαρίδη η πρώτη γι' αυτήν

Άρνη Μαριάννη Λαζαρίδη την πλατεία Βίση

- 2) Πατάρια είναι οι Μαριάννης
 Τοιχί ψαράκια την Οκτώβριο
 και τοις λουσινας Σεπτεμβρίου
 Εποπτία οι ελισσίνες } (δις)

Τα ποριά την σημερανούν καλά σε θερινά
 Τα ποριά την σημερανούν καλά σε θερινά

- 3) Η Μαρία είναι η μάθησης οντοτήτων
 Τοιχί η μάθησης της υπεράσπισης
 ήταν να είναι η μάθηση της ανεξαρτησίας
 ήταν τίποτε η μάθηση της ανεξαρτησίας

ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟ ΦΥΛΛΟ

Γη της λεμονιάς, της ελιάς,
γη της αγκαλιάς, της χαράς,
γη του πεύκου, του κυπαρισσιού,
των παλληκαριών και της αγάπης
χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγο.

Γη του ξεραμένου λειβαδιού
γη της πικραμένης Παναγιάς
γη του λίβα τ' αδικου χαμού
τ' άγριου καιρού των ηφαιστείων
χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγο.

Γη των κοριτσιών που γελούν,
γη των αγοριών που μεθούν,
γη του μύρου, του χαϊρετισμού,
Κύπρος της αγάπης και του ονείρου,
χρυσοπράσινο φύλλο ριγμένο στο πέλαγο.

Λευτεριά

Κάλλιο απ' τον πρώτο το λόγο νά στό πώ
Προτού κινήσουμε γιά τό σεργιάνι μας τ' ωραίο

Κάλλιο ν' αρχίσει τό τραγούδι μας αυτό
Από κείνο πού θά κρατούσαμε τελευταίο

} Αόλλος
&
Πέρικλης

Εδώ κι' εκεί στόν ίδιον, τόν ίδιον τό Βοριά
Στρέφει η ψυχή του ανθρώπου μεθυσμένη

} Τέντε φορές,
(Η πρώτη βιονόφωνο
δαι υπόδοιπες
τετραφωνο).

Γιατ' είπαμε ετούτη τή φορά
Νά βγούμε 'ατεχνοί στ' ωραίο μας σεργιάνι

Νά λέμε 'ανέμελοι χωρίς καμμιά σειρά
Οτι μας τυχη, μας 'αρέσει, και μάς κάνει

ΤΑ ΖΙΒΑΝΑΔΙΚΑ

Στέχοι : Στέλιου Πετρίδη

Μουσική : Λ. Γιωργαλλέτου

ΖΙΒΑΝΑ ΠΟΥ ΣΕ ΖΗΛΕΨΑΝ
ΕΓΓΛΕΖΟΙ ΚΑΙ ΣΚΩΤΣΕΖΟΙ
ΑΠ' ΤΑ ΣΠΑΡΤΑ ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ ΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΥ ΜΕ ΠΕΤΙΜΕΖΙ.

ΡΕΦΡΑΙΝ

ΓΕΝΝΗΜΑ, ΘΡΕΜΜΑ ΣΤΑΦΥΛΙΟΥ
ΑΥΤΟΦΥΟΥΣ ΑΜΠΕΛΟΥ
ΛΙΚΝΟ ΤΗΣ ΑΔΟΛΗΣ ΧΑΡΑΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΗ ΜΠΕΛΛΟΥ.

ΣΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΓΝΗΣΙΟ
ΤΟΥ ΜΟΧΘΟΥ, ΤΟΥ ΚΑΜΑΤΟΥ
ΑΠΟ ΣΤΑΦΥΛΙ ΠΛΟΥΣΙΟ
Τ' ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΥ Τ' ΑΚΑΜΑΤΟΥ.

ΖΙΒΑΝΑ ΠΟΥ ΣΕ ΖΗΛΕΨΑΝ
ΕΓΓΛΕΖΟΙ ΚΑΙ ΣΚΩΤΣΕΖΟΙ
ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΣΕ ΓΕΥΟΝΤΑΙ
ΚΙ ΟΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΣ ΚΙΝΕΖΟΙ.

*****

ΕΛΛ ΝΑ ΣΜΙΣΟΥΜΕΝ ΤΑ ΔΚΥΟ

Στέχοι : Χρ. Χασάνη

Ηουστινή : Μ. Βιολάρη

'Οπως τον χαντόν μηνίσκω πένω σου,
πένω σου, πένω σου άμιαν θωρά.
Τέι ωσπου πάω πελλανίσκω φαίνεται,
φαίνεται, φαίνεται, πως σ' αγωνί.

Ρεφραέν

'Ελα να σημίζουμεν τα δκυδ
τιλιέ δροσάτα να σου διώθ,
έλα τέιαι τσούνι, τίνα μου,
για μεν με κλαίει η μάνα μου (δις)

Τέιειν' τα κάλλη σου τέιειρά μου μέσα μου,
μέσα μου, μέσα μου άφτουν λαμπρά.
Τέι εχασα πάιον τα νερά μου, ως τέιεισ ο νους μου
ο νους μου, ο νους μου 'ξωτραβά.

6

Η ΑΓΙΟΝΕΜΗ

Στέχοι : Δημήτρη Λιπέρη

Μουσική : Αχιλλέα Λυκόπουλος

'Που τ' ἀππωμαν ειάμασ σε ιαβάτζ'ιν οι γονιοί σου
τζιατ 'σου χωματ πηιον εν πατάς,
γντα που μου φτεροπετάς;
Εν τζι είσαι μανισ'ή σου!

Οι ποραπιές' δα μέσα' δα αθιιεούν τζιας πορουνθούσιν
Επήρες πάνω σου πολλάδ
μα τ' ἀππωμαν σου εφ φελάδ
εν τούτες που θωρούσιν.

Αιανές, ικουντούρες, σιώνιουρες, μιουζούρες, σιταράτες,
άσπρες, ιαρούριν, παχουλές,
'πο τούτες έχουμιεν πολλές,
οι ςτράτες εν γεμάτες.

Τούτες που φιλιννουσιν τωρά, εγιώ' ν' είδα ποτέ μου.
Εν ανεράντες ζωντανές,
αντζιέλισσες αληθινές,
δοξαζω σε, θεέ μου!